

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297901200/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

kun have gledet bort over en Sjæl, som Herr Panthakaks – ufrugtbar, uvrirksom og ufølt maatte den være om den var muelig. – En lykkelig Nar, en rig Epicuræer, en æred Hykkere, et mægtigt Uhyre, som skulde retskaffen bandes først, hindrede ham meer end engang i at tænke paa det fortvivlede Spring – Dyden med alle sine Yndigheder, alle sine fortryllende Skjønheder vilde have befordret det, da han – – – men det er Tid, at vore Læsere blive noget nærmere bekendte med Herr Panthakak –

Herr Panthakak var mueligt af saa god en Familie, som nogen i Landet. – Han havde unegtelig ligesaamange Forfædre, som den ædeligste i Riget; og maaskee ligesaa velfortjente og ligesaa store Mænd iblant dem – Men om han og havde været af Fyrsteligt Blod, saa var der dog en vis ulykkelig Omstændighed, som gjorde ham det reent unyttigt. – Med et Ord, hans Moder var den eneste, som han vidste at navngive, af alle sine Paarørende. – Da det, som man veed, egentlig er Blækket og ikke Blodet der aaler, saa kunde vores Panthakak naturligviis ikke gjøre nogen Fordring paa de Elskværdigheder, de Fuldkommenheder, de Fortjenester, som vi bliver fødte med, naar vi fødes af store Folk; da han ikke engang kunde gotgjøre skriftlig, hvem der med rette burde have baaret Navn af hans Fader – Og hvorledes skriftlig? – Hans Moder selv havde aldrig vildet eller aldrig kundet givet ham nogen Oplysning i denne Sag. Alt det, som han ved nogle af hendes Naboersker siden fik opdaget, var – – – – at hans Moder var – – – en from, andægtig, stræng Kone – – Jomfrue eller Enke, gift eller ugift havde de i lang Tid ikke kundet komme efter – men at hun saae temmelig got ud, saaledes, som Folk seer fleest – at der gik mange Mandspersoner ud og ind hos hende, som alle kaldte hende Søster – at, endskjønt de ikke var de Folk, der bekymrede sig om, hvad andre tog sig for, dette Søsterskab dog i Begyndelsen var faldet dem noget mistænkeligt; men at alle disse Brødre var af et saa alvorligt, saa sygeligt, saa nedslaaet Udseende, at de ikke selv vidste, hvad de skulde sige derom – at endelig Himmelen – eller som Herr Panthakak i sin Misfornøelse pleyede at udtrykke sig – Fanden havde ført en Broder igjennem F*** – Byen, hvor hun dengang opholdt sig – at denne Broder, det ventelig var den yngste af dem alle, var høj, vel ved Magt, af en frisk Færve, og trods sin store Paryk, sine sorte Klæder sine Halv-Ermer og sine dybe Suk, et andet Menneske saa ligt, at han, som han selv tilstod, ofte skammede sig derved – at